

Sygn. akt IV CSK 341/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Z. J.
przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w R.
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód Z. J. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 stycznia 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienia nowe, dotychczas nierozstrzygnięte w orzecznictwie sądów lub w nauce prawa, którego rozwiązanie miałoby znaczenie dla judykatury lub nauki prawa. W szczególności do podobnego problemu, będącego przedmiotem sformułowanego w skardze zagadnienia prawnego odniósł się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 lutego 2012 r., IV CSK 290/11 (nie publ.), powołanym także przez Sąd drugiej instancji, który zarazem trafnie wskazał na różnice w stanach faktycznych obu spraw uzasadniające odmienne ich rozstrzygnięcie. Wskazać przy tym należy, iż skarga kasacyjna częściowo opiera się na kwestionowaniu oceny dowodów i dokonanych na tej podstawie ustaleń faktycznych, co w skardze kasacyjnej, zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., jest niedopuszczalne.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., uwzględniając charakter dochodzonego roszczenia i okoliczności, które były jego źródłem.

[aw]